त्वं तस्य गोप्ता च जनस्य राजा षड्भागहर्ता शुभदुष्कृतस्य[1] ॥ ६२ ॥
अथवा दुष्कृतस्य त्वं हर्ता तेषामरक्षिता ।
रक्षिता पुण्यभाग्राजा प्रजानां त्वमपुण्यभाक् ॥ ६३ ॥
पूज्यमाने पुरा धर्मे सर्वद्वेशेषु शाश्वते ।
धर्मं पाञ्जनदं दृष्ट्वा धिगित्याह पितामहः ॥ ६४ ॥
व्रात्यानां दासमीयानां कृते[2] ऽप्यशुभकर्मणां ।
ब्रह्माणा निन्दिते[3] धर्मे सत्वं[4] लोके किमब्रवीः ॥ ६५ ॥
इति पाञ्जनदं धर्ममवमेने पितामहः ।
स्वधर्मस्थेषु वर्णेषु सो ऽप्येतान्नभ्यपूजयत् ॥ ६६ ॥
हन्त शल्य विजानीहि हन्त भूयो ब्रवीमि ते ।
कल्माषपद्मसरसि निमज्जन् राक्षसो ऽब्रीत् ॥ ६७ ॥
क्षत्रियस्य मलं भैक्ष्यं ब्राह्मणस्याव्रतं मलं ।
मलं पृथिव्या बाह्लीकाः स्त्रीणां मद्रस्त्रियो[5] मलं ॥ ६८ ॥
निमज्जमानमुद्धृत्य कश्चिद्राजा निशाचरं ।
आपृच्छत् तेन चाख्यातं प्रोक्तवांस्तन्निबोध मे ॥ ६९ ॥
मानुषाणां मलं म्लेछा म्लेच्छानामौष्ट्रिका मलं ।
औष्ट्रिकानां मलं षण्डाः षण्डाणां राजयाजकाः ॥ ७० ॥
राजयाजकयाज्यानां मद्रकाणां च यन्मलं ।

[1] सुदुष्कृतस्य édit. Bonn.

[2] कृतेनाशुभकर्मणां édit. Bonn.

[3] निर्मिते édit. Bonn.

[4] कस्तं धिक् कर्तुमर्हति édit. Bonn.

[5] कौतुहलं मलं man. Coll. sansk. Calc.